

L'OPINIÓ

EDITORIAL

El joc brut de "La Publicitat"

Amb l'únic objecte de què els nostres lectors es facin càrrec de com actuen els senyors de *La Publicitat* quan creuen en perill unes actes de regidors, farem una rescensió de fets i documents, deixant al marge tot comentari.

En *La Publicitat* del dia 28 del mes passat, i en l'article editorial, es deia el següent: "Les forces catalanistes disperses al règim, han de lluitar cadascuna independentment de les altres; la seva acció resultarà convergent a un fi comú, en la lluita, però, no ha de perdre's ni un sol tret de la seva personalitat i de la seva significació política." Aquest paràgraf veia després d'un altre que volia ésser-ne la justificació i que deia: "En aquesta ocasió, els partits que coincideixen en la denominació de catalanistes, han de precisar vigorosament el contingut de les adjectivacions que adopten. Tots treballen per Catalunya i per l'ideal republicà; cadascú, però, té unes particularitats o unes propensions ben determinades que el fan distint dels altres, i per això, donades les exigències polítiques del moment, és impossible que aquestes organitzacions formin un front únic electoral."

Això, que és tan clar, es tradueix pràcticament en una entesa electoral a tots els pobles i ciutats de Catalunya de les forces catalanistes adverses al règim. El partit de *La Publicitat*, forma part arreu d'aquesta entesa. A Lleida i a Reus, l'entesa es realitza inclouent-hi els elements del partit republicà.

Més avall, l'editorialista continua a dir, ja comença a distingir, tot passant, entre Catalunya i la ciutat de Barcelona. Ho fa de la següent manera: "Hem proclamat repetidament que un dels objectius primordials del Partit Catalanista Republicà és la catalanització de la política catalana; per l'èxit d'aquesta empresa no ens dolran els sacrificis; però no podem aconseguir mai, per cap raó, a pactar a Barcelona amb forces que no siguin autènticament catalanes."

Aquests sacrificis es tradueixen pac-

tant fora de Barcelona, o sigui en llocs on el Partit Catalanista Republicà a nant sol no podria treure cap regidor, amb forces no autènticament catalanes. En canvi, a Barcelona, on el P. C. R. es pensa treure molts regidors, els sacrificis es tradueixen no pactant amb forces autènticament catalanes. Hi ha o no hi ha barra?

Sentats aquests puríssims principis, l'editorialista de *La Publi*, en continuar el tema del pensament de P. C. R. respecte l'actuació electoral a Barcelona, diu la insídia següent: "Un sector del catalanisme republicà no ens acompanya en la nostra actitud i fa excepcions i es barreja amb forces no catalanes dintre de Barcelona; per a nosaltres, aquestes promiscuïtats no han d'afavorir el catalanisme ni el liberalisme català."

Deixant de banda el criteri de què un pacte electoral amb forces no catalanes dintre de Barcelona no afavoriria el catalanisme ni el liberalisme català, perquè això, a judici nostre, dependria de quina part de les forces que pactessin que tinguessin més personalitat, l'anterior paràgraf constitueix una insídia i una falsedat. Una insídia, perquè no es precisa a quin sector del catalanisme republicà es refereix; una falsedat, perquè cap sector del catalanisme republicà no ha pactat electoralment amb forces no catalanes dintre de Barcelona ni, per tant, s'ha barrejat amb aquestes forces.

Don Francesc Macià, en llegir l'anterior insídiós paràgraf, dirigí una carta al director de *La Publi*, que aquesta no publicà, i que deia: "En l'edició d'avui del periòdic de la seva direcció i en l'article editorial, hi figura una frase relacionada amb l'actuació electoral a la ciutat de Barcelona del Partit "Esquerra Republicana de Catalunya", que té totes les aparències de constituir una insídia i que diu així "aquí còpia l'últim paràgraf transcrit abans). Crec merèixer que es jutgi la meua actuació política amb perfecta lleialtat i per això li pregaré que abans de donar cabuda a qualsevol afirmació tendenciosa o par-

cial es prengüés la molèstia de comprovar-la."

Emprant el procediment tan acreditat pel senyor Arana de la Hidalga que volia que els seus alumnes refutessin la teoria filosòfica de Kant encara que no la sabessin, *La Publi* de dimarts passat, en l'editorial, pretén refusar la carta del senyor Macià, sense publicar-la i fugint, completament, del terreny on estava plantejada la qüestió.

Comença aquest editorial fent una llarga, detallada i parcialíssima explicació del que en podríem dir cas Marcellí Domingo dintre l'Assemblea plenària de la Conferència d'Esquerres Catalanes últimament celebrada. Aquest preàmbul serveix per donar la següent capciosa interpretació al paràgraf copiat abans i que don Francesc Macià considerava insidiós en la carta al director de *La Publi*. Copiem: "Un sector del catalanisme republicà no ens acompanya en la nostra actitud (la de no admetre intervencions no catalanes) i fa excepcions (la de Marcellí Domingo) i es barreja amb forces no catalanes (els catalans i no catalans que segueixen Marcellí Domingo a Catalunya, s'abstindran en aquestes eleccions, per ventura?) dintre de Barcelona; per a nosaltres aquestes promiscuïtats no han d'afavorir el catalanisme ni el liberalisme català."

Les explicacions, donades en els entreparèntesi, de tan incongruents i absurdes, fan riure. Es parlava de les eleccions municipals a Barcelona, s'afirmava que "Esquerra Republicana de Catalunya" feia excepcions a Barcelona i es barrejava, dintre de Barce-

Unes paraules que deuen gravar-se a la porta de l'Ajuntament

"Pena de mort al lladre"

Català! Inscriu-te a l'Esquerra Republicana de Catalunya